

Urzică Scandalografescu

Multe sau zis și vorbiți și nimic n'au procopsit, sacul în iaz nu s'a tras și tot plouați am rămas. Constituția, adecă legea legilor, s'a constituit și fără ajutorul moașelor, însă acum va avea nevoie de doctor căci pe semne a rămas cu buricu netăiat, Făuritorii țării au încercat nu-i vorbă să așeze lângă cada cu argăseală și minoritățile etnice dar fără nici un succes. Fiindcă marea amenința cu o constituție unită, să dispună într'o bună zi rebotizarea tuturor unițiilor, însă aceștia nevoind a merge singuri la apa Iordanului, cu ajutorul pompelor s'a ridicat Iordanul la ei, așa, că astăzi sunt mai botezați decât toți botezații ortodocși. — Botezul a fost răsplătit mai târziu cu o aromatică de cea popească, (calibru 42) care a fost în stare a da vacanțe à la moment. — Deși opoziția a fost decisă a nu lua parte la desbateri, totuși din marea operă națională fiecare și-a luat partea sa: unul pămîle, altul botezul, alții aroma. În fine și în coadă ungerii au trebuit să înfăleagă că totul a isvorât și isvorăște din București, chiar și unirea. Lupul a trebuit să recunoască, că șobolanii nu sunt oi, — Maniu și alții au văzut cât de strașnice sunt chinurile botezului ortodox, Iorga încercând să făurească o armonie, din Lupu a făcut o armonică. Toate sunt bune, toate merg bine, chiar și Ungurii din Budapesta se bucură de armonia in-

ternă dela noi, iar prietenii de peste Nistru își freacă palmele de bucurie. Până când domniile noastre se ceartă, zahărul dispăre, chibritele se pierd, mărfurile se scumpesc zi de zi, iar leul tot încearcă să se sue pe perete, fără scară chiar și când se dă de-a dura. Toamna se numără bobocii numai răbdare, căci pentru toate este loc în România-Mare.

Răbdare și — tutun.

Vai inimă.

Vai vai vai inimă vai
Multe mii de poște ai
Multe poște 'mi pui în spate
Toate goale și deșarte.

Câte-odată 'ți vine-aminte
De pui fripți și de plăcinte
Alte-ori mă bagi în chin
Gândind la rachiu și vin.

Rabdă inimă și taci
Căci pe rând toate le faci
Poște, visuri 'ți-se gat
De-oi ajunge deputat.

Fii inimă răbdătoare
Căci de-o vrea și sfântul soare
Nu va trece nici un veac
Și leul iar va fi franc.

Chimu

Triumviratul

Trei burlaci, toți trei de-o seamă
Rău, Noaghiu și Barb se chiamă
S'au făcut eri frați de c uce
Să se'nsoare toți în dulce.

Primul rău așa cum este
Nu se uită mult la zestre
Nici la chip și nici la sumă
Făr' la Rea, să fie buna.

Al doile târguește
Nu la față, ci la zes're
Cere mii și încă multe
Eri optzeci, azi două sute.

Al treilea, Barbu este,
Curat Barbu din poveste
Tot într'una asaltează
Și cetatea nu cedează.

A făcut cărare doară
Dela joagăr pân' la moară
Și cere puțin de tot
Patruzeci de mii și-un zlot.

Dragi burlaci din lumea nouă
Numai una vă zic vouă
Uniți-vă laolaltă
Și luați toți trei o față.

Chimu.

Unuia

Tistaș trist ești mă băete
Căci c'un chil de apă rece
Te'n erbinți, încât la fugă
Nici chiar Pișta nu te'ntrece.

Ne-ai făcut, facăte corbii
Să ne clănțene toți dinții
Să huluim cimitirul
Și să speriem toți sfinții

Chimu.

Altuia

De fleacuri, de vorbe goale
Mult te temi și mult îți pasă
Din coadă de câne nu știi
Că nu poți face mătasă

Nu știi, că gluma e gl mă
Secătura-i secătura
Și mai eri c'o vorbă goală
Făcuși o harababură.

Chimu.

Redacția Săliște. — Abonamente: 1 an lei 36. — $\frac{1}{2}$ an lei 20. — $\frac{1}{4}$ an lei 10. —

Pax vobis...

La 'nceput a fost cuvântul...

Zis'a blând Evanghelistul, sfânt proroc de lume nouă.

La 'nceput a fost cuvântul...

Și gândirea-mi zboară, zboară peste secolii și milenii,
Peste vremuri de bejenii

Spre-a pătrunde-acea vreme când cuvântul sfânt
(s'a dat

Când Isus Mântuitorul zis'a blând, cândva odat'
Pace vouă!

Pace vouă și 'nfrățire să domnească între creștini.
Nu ucigătorii spini,

Ci 'nfrățirea pentru care m'a trimis Preasfântu 'n lume.

Sub povara amintirii 'nvățăturilor străbune
Mă gândesc c'aceste toate n'au fost cumva niște glume
Când chiar frajii de un sânge, de un neam și de o lege
Nu pot astăzi între dâșii nicidecum a se 'nțelege,
Când primează peste toate punga, rangul, și trufia
Nu te miri că 'n loc de pace ne-a îmbrățișaturgia

Căci de s'ar scula strămoșii și-ar vedea aiilor nepoți
Ar intra din nou în groapă de rușine aproape toți,
Pângăritele altare nevoind ca să le vadă,

Prefera-vor ca mai bine cerul peste ei să cadă,—
Neputând ca să suporte chinul zilelor amare

Si să vadă toți intrușii năvălind]cu 'nfrigurare,
Dornici de câștiguri grase târguind la idealuri,
Pentru acții, pentru posturi, pentru grase cașcavaluri,
Aruncând a lor convingeri burselor de conștiințe,
Plini de poftă și mărire, plini de patimi și dorințe,
Punând sufletul lor negru sub obrocul țărănimii,
Exploatănd fără de milă țara'n numele mulțimii.

Oameni cari, — în cărdășie cu Mamonul, — stau la
(pândă

Cari sunt gata chiar și-onoarea țării noastre să o
(vândă,

Cari în suflet au monedă iar pe buze dor de țară
Azi sunt cocotați în posturi și s'idează cu 'ndrăsneală
Pe aceia cari calvarul l'au suit cu resemnare

Cari și astăzi sunt în stare

Să mai sue-a lor Golgotă,

Ne înțelegând să lase miriștea fanariotă

Să prăsească mai departe burueni otrăvitoare.

Țara-i dornică de soare...

De un soare cald de vară peste întreg ogorul țării
Ca să ardă putregaiul și miasele pierzării,
Să usuce tot ce-i muced și 'nvechit în răutate,
Sulițe de foc s'arunce 'n lăncezitele palate,
Trândăvia s'o ucidă cât mai este vreme încă,
Să trezească pe aceia cari câștigul fără muncă
Il prădează în orgie, în desfrâu și crasă lene,
Și se lăfăesc în pene,
Iar drept merit pentru țară au monocul și bastonul.

Sfidător se 'nalță iară între noi azi Babilonul...

Prin desfrâu și fapte rele cearcă ca de-asupra țării
Să ridice acești fameni turnul negru al pierzării.

Dacă vrem ca scumpa țară de necaz să o scăpăm
Mai întâi cu biciu 'n mână trebuie să alungăm
Toți pirații, toți mișeii cari ne-au nimicit ființa,
Căutând prin negre fapte să ne sdruncine credința
Intr'o zi a învierii unor vremi de cinste 'n țară...

Dupăce din sacrul templu vor fi scoși pe rând afară
Impăcați cu conștiința, primeniți în haină nouă
S'ascultăm și să 'nțelegem glasul blândului Isus
Cum străbate lin de sus
Și ne zice: Pace vouă!

Tepeșuș

Gusturi deosebite.

— Marie, tu ești cu mult mai nesimpatcă decât Tudor al tău. El e băiat cumsecade pe când tu ești o gură-rea.

— Domnul zice tocmai întors. Lui îi place de mine și nu-i place de Tudor.

Dunărea și Oltul

(á la Coșbuc)

Dunărea vorbiá cu Oltul :
„Tu copile drag al meu
Cașcaval de Penteleu
Spune tu mânca't'ai oare?
Tu mugești numai din greu
Când vezi micii șoricei
Cum se fin ca vai de ei
După marii șobolani
Ce-i adăp de-atâția ani.

„Drept să-ți spun măicuță dragă
Alvia-mi nu duce bragă,
Duce valuri înspumate
Și bețele și păcate
Dar le duce rând pe rând
Căci sunt multe și se vând
Când la unul când la alții

După cum sună talanții,
Repede le trec c'un val
Și ți le izbesc de mal
Că-s gunoaie ușurele
Și n'ai mult bucluc cu ele.

Toapă

Urări de Paști

Șoimilor

Să roșiți ouă de Vultur
Și să le ciocniți cu drag
Iar la vr'o altă ciocnire
Mii de șoimi s'apara'n prag.

Membrilor „Vacei”

La Pulver între pahare
Oua roșii să cercați

Iar, colea la miezul nopții
Toți să va pulverizați.

Sovietului.

Paștile în anul asta,
Aduse de taica Gheaja,
Să le luați creștinește
Nu cu cupa ci cu glaja.

Oficiului de închiriere.

Cioc dacă veți da cu oul
Și s'o sparge coaja 'ndat'
Să găsiți ca galbenușul
Din ou l'ați evacuat

Lui Rică.

Să nu dormi cumva de Paște
Caci chelia ți-e posnașe
Și-o va ciocani 'n greșală
Vr'o dudue dragalașe.

Lui Căicuț.

Decând porți cravata Schimi
Ai ajuns de Paști baiete
Să ciocnești la ouă roșii
Cu un regiment de fete.

Lui Ili.

Singurică stă de Paște
În draguța ei calească
Și un frațior așteapta
Ca la anul s'o stropească.

Dă-le Doamne!

Dă-le Doamne la toți bine
Dă-i lui Dinu trei masline
Și o sticlă de Traminer
Iar lui Gusti capușiner,
Lui Oancea diapazoane,
Caci prea e de-o vreme'n
toane,

Lui Aurică perna moale
Iar inspector peste oale
Să îl faci pe Patru nost'
C'a mâncat cu dulce'n post ;
Dă-i lui Niculița bine
Că cu'ncetul își revine,
Adă Doamne zi de vară
Să găsim suspecti la gară,
Lui Olar sa-i dai cismea
Ca să ne... spălăm în ea
Dă-i lui Nicu o oglindă
Că e mare craiu de ghindă,
Dă-le Doamne tot ce-ți cere
Și mai dă-le câte-o bere.

Vârclupul.

La Borsec.

Calătorul: Când se începe scaldă la Dumneavoastră?

Localnicul: Pentru marhe se cepe chind este cald iar pentru oameni chind se face mocskos (murdari).

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Un funcționar dela ministerul muncii stătea de vorbă în cafenea cu un prieten. Prietenul, după un schimb de cuvinte cu funcționarul respectiv, — îi spune:

— La voi munca e pe frontispiciu, de aceea nu mă mir că nu vă obosiți prea mult s'o coborâți în birourile voastre.

Funcționarul, — neînțelegând aluzia, — răspunde:

— Muncim și noi slavă Domnului, din cât putem.

— Da, munciți, nu-i vorbă, — îi răspunde prietenul. Inșă munca voastră e numai muncă pregătitoare.

— Cum așa?

— Păi voi prin munca voastră pregătiți zilele de muncă celor cari vin să vă ancheteze.

*

La festivalul dat de elevele școlii comerciale din Sibiu două mărițe priveau cu atenție cele ce se petrec pe scenă. La tabloul Andrei Murășanu una din ele zice prietenei ei:

— „Ia ui soro la Asente ăla cum să mai izmenește, par'că el o făcut »Deșteaptă-te Române«...

— „Poi tu nu vezi cum îi face sămăn cochiu tot furt de la spate ca să tacă?... Săracu de el, — om cu copchiii, — ce-o mai ajuns. Doamne ferește pe tot dușmanul?..

Și, — uitându-se în dreapta și stânga să vadă dacă părerea ei e apreciată, — a scuipat cu nădejde de două ori în sân de frică și de urât.

În cazarmă plutonierul desig-nează un soldat ca să aducă Paștile pentru companie. Soldatul înștiințează că ar vrea să meargă la concediu.

— Concediu hai — se prîponi plutonierul cu trupul aplecat înainte. Concediu îți trebuie ție? Paștile și pobrigania ta de vită încălțată cu banii statului. D'ăia ți-a dat statul picioare ca s'o tulești la vatră, hai?

Și bietul răcan a preferat mai bine să meargă el după Paști decât să i le trăsnească domnu „plotonel“, împreunate cu alte semne cerești.

Scântei din cremnea lui Annariu.

Fiecare zi trecută nu e altceva decât o prescurtare nesimțită a vieții. Noi ne bucurăm că au venit Paștile, însă cu ele ne paște și paștile progadiei.

*

Guvernul liberal de teamă să nu se evaporeze majoritățile de căldura verii, și-a întregit cadrele încă cu șase episcopi numiți.

*

Nimic mai ușor decât a te numi luptător guvernamental, fiindcă această firmă scuză orice mișelie.

Stan Pătitul

Ascultați-vă urechile dragii mei ca să puteți asculta o poveste din valurile carnavalului.

Ileana lui Petru Cicore din Năpatea, se ridicase demult față de măritat. De aceia și umblau peștorii după ea ca după coteț. Dar știți cum e vorba: Care vine nu-i de mine; care mi place n'am ce-i face.

Ea ce e drept, știa ce are: avea adevărată moșioară bunicică într-o singură tablă, la „Vârful-gropii”, și de aceia se ținea cu nasul mai pe sus decât cei cari îi trăgeau nădejdea. Deasemenea și cei ce o pețiau știau de ce e vrednică și ce i-se cuvine.

În Năpatea era vremea aceia un june: Todor Putrigaiu, care atât el cât și Ileana, — aveau legături reciproce de dragoste unul față de celălalt; dar numai așa, — că și unul și altul dacă li s'ar nimeri mai bine ar strica pretienia; cum e vorba: iubește și bun și rău, că nu știi care-i al tău.

Sosise carnavalul și Ileana se hotărî, ca să nu mai amâne pe „Isaia dântuște”, că vezi, floarea

să o rupi până e înflorită și nu după ce e veștezită.

Pe Ileana o pețise Petru Călcăiu, din Ruginești, de care se hotărî se nu se mai lase, că era un fecior ca un brad, apoi frumos de să fi mai avut doi ochi să te uiți la el.

Una însă o mânia, pe Ileana și aceia era, că nu știa ea de ce nu s'ar fi dus fata birăului de acolo după el. Asta vezi, o mănă pe biata fată.

Putrigaiu văzând că un june cu mult mai vredni ca el, îi face conturbare în posesiune și-a zis: acum ori nici odată. Și mergând la ea, i-a cerut laba, dar ea la corfat adevărat ia întors spatele.

Ce era să facă bietul om, ca să n'o scape din brâncă?

O noapte întregă a tot plănuit ca să nu-i sboare pasărica din mână pentru cea din gard.

În dimineața următoare puse în straiță, pe lângă meinde o găină neagră, o ploacă cu vin și o sticlă cu vinars apoi p'aci și e drumul; nu s'a mai oprit până la „Păraul Vulturului”, sub pădure, unde locuia o haramină blondă

ca tuciul, înaltă ca o rudă de cort și frumoasă ca mama pădurii. Aceasta știa face și desface de mână de om, știa face și desface de dragoste, știa vindeca și bolnavi sănătoși. Cu un cuvânt: știa tot felul de descânțece și farmece.

Ce se va fi înțeles Putrigaiu cu haramina aceia, nu se știe, destul că în ziua următoare, cine întră în casa lui Petru Cicore? Era haramina de sub pădure, învâltă la cap, așa că numai ciocul și ochii cei selipicioși i se vedeau. Fusta și celelalte haine de pe ea, erau toate decorate, cu tot felul de medalii mici și mari, fabricate din alte haine uzate.

— Sărutu-vă copitele, să aveți norocul cel mare la casa D-voastră zisă mirla.

— Fie-ți gur de aur, — zise soția lui Cicore, care era numai cu Ileana ei acasă. D'apoi de unde și până unde mătușă?

— Apoi știi, ca omul sărac: mai descânt de bubă rea, de friguri, de năjit, de scrintit, ba știu face și desface de dragoste. Apoi mai fiind vorba între noi, știu căuta de noroc cu ghiocul, la ficiori și fete. N'ai vrea cumva se găcesc norocul la fata D-tale, că e bine să știi, ca să te poți păzi de rele și de ce nu îți aduci aminte. Hai se vedem, și zicând acestea îndată scoase din buzunarul fustii un ghioc mare cât un ou de curcă.

— Fie dară, să cercăm, dar se vedem mai înainte ce să-ți plătesc:

— Apoi nu-ți voi cere să-mi dai cu carul: îmi vei da puțină făină, o jumătate de pâine, câteva ouă, ceva râncezala, apoi slănină și o puică neagră.

Dute, dute la zeu.

— Apoi să-mi dai ce te vei îndura, și zicând acestea puse ghiocul în palma s'angă a Ilenei și începu: „mare noroc te aş eaptă! Un june frumos ca un brad, din satele vecine are să-ți fie bărbățel. E frumos, bogat, cu minte și e singur la părinți”.

Mai întorcând ghiocul, pe ceialaltă parte, continua: „Însă nu vei trăi multă vreme cu el pentrucă la nașterea lui moașa ce l'a moșit fiind foarte amețită de vinars, i-a tăiat amândouă buricurile...”

Ileana abia după ce s'a dus haramina, a înțeles povestea.

În ziua următoare o femeie din Ruginești legată bine la fălci, întră în casa lui Căcior, cerând mila pentru un maslu la un bolnav

Ileana și mama sa se deteră în vorbă cu femeia, și între altele a întrebat-o și despre teciurul lui Călcăiu dacă îl cunoaște.

— Il cunosc, cum să nu-l cunosc — zise femeia, — că doară suntem și vecini. E un om ca pânea cea bună; apoi bogăție așa că numai lapte de pasăre nu are. Numai știți cum e lumea: minciuni și vorbe slabe se fac prin sat. Că doară și fata popii s'ar fi măritat după el dacă afurisita de moașă nu i ar fi tăiat amândouă buricurile.

— Și se fie drept? zise mama Ileanei.

— D'apoi de unde nu e fac nu prea iese fum, și e pagubă, că Doamne ce mai oameni buni.

— D'apoi Doamne ferește pe toată lumea de rău, și ne ferește și pe noi de întâmplări rele și nenorocoase, — zise mama Ileanei, privind spre copilă, care, cossând, se prefăcea că nu aude povestea cu buricul.

Urmarea acestor apucături cu ajutorul țigăncei fermecătoare a fost, că Ileana după câteva zile, s'a deslogodit, de cel cu buricele tăiate, și ca să scape de gurile cele sparte ale sătenilor s'a măritat după Putregaiu, și trăese bine căci amândoi au ce le trebuie.

Dacă Putregaiu astupa gura, haraminei, precum s'a legat, cătră ea când avea lipsă de isprăvile ei, nime nu mai știa, că mârloaia, cu ghiocul și cu mila pentru bolnav a legat pe Putregaiu de Ileana. Ea adevărat spus tot, pentru că nu i-a astupat bine gura. Așa dară scopul sfințește mijloacele.

Gaiță

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da
Dina, dina, da.

Marcule voinic drăguț
Dute'n comuna Tăuți
La părintele Istrate,

Prinde-l Marcule de spate
Și mi-l joacă, și-l învârte
Până-l faci băiat cuminte
Că de când s'o ciocoit
Mult din minte a pierdut
Și de când e liberal

Bea rachiul de curge val,
De când are la chimir
Și-a uitat de patrafir
Că stă numai tot prin birturi
Se'mbată cu cele spirturi;
Marcule ființă 'aleasă
De nu-l vei găsi acasă
Mergi la Alba-Iulia
Că acolo și pierde vremea
Pe la Rebreanu prin birt
Bea rachiul și bea la spirt
Apoi intră'n birt la Pop
Bea rachiul din boloboc,
Când se'nbată voinicește
Iasă'n stradă, hoinărește
Și dă pildă de morală
La mulțimea de pe-afară
Odată, beat, cum era
A mers la tuns la Pleșa,
Bărbierul văzându-l beat
I-a pus „Sosborszesz” pe cap
Ca popa să se trezească
Și ușa s'o nimerască.

Hop Marcule'n căiea ta
Dute și la Poiana
Pe la Popa Băișan
Și-i freacă sub nas horean,
De când a fost Vaida'n sat
El în pod stă cocoțat.
Seboară-l de-acolo jos
Și mi-l învârte frumos
Învârte-mi-l și îi spune
Că pentru merite bune
Ce-a făcut la liberali
I-aduci dela șobolani
Un brâu roșu ca de foc
Și firman de protopop,
După ce i-ai jucat bine
I-ai pe amândoi cu tine
I-a din Zlatna pe Jonuț
Și pe Nicu Daviduț
Din Meteș pe Popa Ursa
Și pe notarul Morușca
Și cântându-le'n cimpoi
Coboară-i de pe Ampoi,
Din Ighiu pe Morușeanu
Și din Sard pe Dumitreanu,
Du-l la Alba-Iulia
La hotel „Europa”;
Marcule ființă bună
Aici la ei mai adună
Pe prefectul Velican
Pe Debu și pe Dăian
Pe avocatul Cărnățariu
Pe tovarășu Băltariu
Și ca să fie mai plin jocu
I-al pe Baritz și pe Mocu
Președinte de onoare
La această adunare;
Pune-l dracă pe Sasz Pali
Să se bucure maghiarii
Cu cimpoi să ție-aleanu
Ia-l pe protopop Dăianu,
De confetti, serpentine
Să nu ducă lipsă nime
Să chemi pe Piso din Brad

Că le-aduce el un vrav,
Apoi ca stăpân de casă
Și mare meșter de masă
Să cauți chiar până la dracu
Nu-i afla mai bun ca Sandu
Dascăl de mare speranță
Membru-acestei alianță
E un om foarte de trabă
Vinde vinars la tărăbă,
Ziua învață copii
Seara le'mbată părinții
Cu vinars din căldăreni
Și cu țuică de Văleni.
Hop Marcule prinde-mii
Prinde-m i, învârte-mii
Și-i învârte'n horă mare,
Și le cântă din cimpoi
Să s'aud'n Dorohoi
Și în loc de măgheran
Dă-le câte-un »tulipan«
Și mă jur pe ce-i mai sfânt
Că nime pe-acest pământ
Nici chiar Belzebuth anume
N'o avea trupă ca tine.
Marcule, Voinicule
De'ncheere strigă-le:
Eljen minden magyar ember
Eljen Dr. Metes Péter.

*

Marcule să joci frumos
De 'nvierea lui Hristos
Să capeți multe plăcinte
Multe ouă înroșite
Și sudalme cu grămada
Ca să îi aduci la dada.
Dina dina dinada
Joacă Marcule pe-a ta
Joacă numa'n ciur și sătă,
Fără lanț și fără bătă
Și te-aruncă ușurel
La doctorul Cucurel
Și-i spune că nu-i mișel,
Dă-i două ouă clocite
Și un chilogram de minte
Ouăle să le roșască
Mintea să și-o argăsească
Și de-o fi mai subțirea
Să-și facă opinci din ea
Iar de-o fi mai grosolană
Să și-o împartă de pomană.

Lui Ilie dă-i o pilă
Să pilească fără miță
Osia dela tocilă.
Lui Liviu un Livior
Iar lui Ghiță un bujor,
Monulu să-i dai o pușcă
Cari nu latră, nici nu mușcă,
Lui Gabor gabrioletă
Pe Maurer pune-l vedetă,
Pe Răchitan beobahter
Iar pe Răcuciu fă-l un șachhâr,
Craiului dă-i o crăiță
Cu fustă și cu crătință
Să-l despartă de Gheorghiiță,

Pe Chimu fă-l drac bălțat
Să te duci cu el în iad
Să'nvârtești până-când poți
Clubul calicilor morți.

Marcule băiat cinstit
Nu uita nespovedit
Pe prietenul cel târcat
Că-i mai mare domn în sat
Care azi îți spune două,
Până mâne face nouă
Și de-l întrebi ce-a lucrat
Zice trei le-am măritat;
Pe Rău să-l faci mai bun,
Pe Groza să-l pui la fum
Pe Noaghiu fă-l ceva mai
mare
Bărbat la Barbu din Vale,
Pe Miș du'l la mănăstire
Popii Necșa dă-i oștire

Lui Albu vin cu ulei
Lui Beu un basm cu smei,
Lui Orăștean ariște
Popii Șara două găste
Fără cioc și fără pene,
Lui Belașcu fă-i ismene,
Lui Părăian isvoraș
Lui Vecerdea un nănaș
Lui Henteș președinție
Lui Bârsan fustă și iie
Căci s'a dat pe preoție,
Iar în schitul din Sibiu
Lasă-mă să cânt cum știu
Cristos a'nviat din morți
Calicii-s caliciți toți
Iar cei cari lipsesc de-aici
Sunt bicheri, nu sunt calici
Și pe ei pe rând i-o spune
La un rachiaș de prune
Cu altă ocaziune.

Din afuriseniile Babii Hârca

Să vă fie șorlicul aceia ce este
pentru pentru parlament Soricu.

*

Să vă pनेți mustățile bandaj
iar când vă veți lua bandajul să
aveți mustățile lui Mățulică și
barba lui Pavlica Brătășanu.

*

Să visați pe Capuștina și să
vă treziți la o conferință intimă
a Smarei.

*

Să visați că Băilă vă învață
rolul lui Hamlet și să vă treziți
cu șapte popi cari vă face maslu.

Când veți ciocăni ouă roșii de
Paști să iasă din ele pui de cioară.

*

Când ve-ți lua Paști, să le luați
dela creditorii voștri, cari vă
mai dă și câteva mănăstiri și
și sfinți pe deasupra.

*

Mortăciune să vă fie mielul
de Paști și să vă săturați din
el mni bine decât cănele hin-
gherului.

*

Când vă va fi mai bine și mai bi-
ne să aveți de-a face cu popa
Romi Pop din Gârbova.

Stropitul lui Georgică

La stropit plecă Georgică
Doar așa dintr'un capriț,
Și mergând din casă 'n casă,
Ici la mândra mititică,
Dincolo la blonda-aleasă,—
Una c'alta mai frumoasă,—
I-au înferbântat făptura
Bietului băiat cu-ambiț
Și, — golind șpriț după șpriț, —
Nu a mai ținut măsura,
Astfel că stropind intruna,
A început să stea cu luna
La taifas în patru labe...
.....
Se stropise cum se cade.

Vârclupui.

Snoave.

Lui Nea Ion i-a murit baba.
I-a făcut o înmormântare frumoasă și-a chemat multa lume la pomană. Popa Flaimuc, care n'ar scăpa o ocazie ca să se 'ndoape, încearcă să-l mângâie:

— Dzeu a vrut așa, bade Ioane. El ne poartă grija la toți și o s'o și-o poarte și Dtale.

— Da părinte, dar deodată cu muerea mi-o murit și vaca cu lapte.

— Las'o bade Ioane, că te mai ajuți Dta cu oamenii din sat.

— Mă ajut eu când e vorba de femeie, dar când o fi vorba de vacă nu știu cum m'oi ajuta.

Dacă nu poți. — tunde-mă...

Dup'o noapte de orgie
La barbier s'a dus Ilie.
Îns'acolo la căldura
S'a muiat peste măsura
Și cum l'a ajuns pileala
A 'nceput cu sforăiala.

Pricepând întreg misterul
Cântător i-a spus barbierul
Să ridice capu'n grabă
Ca să poată să îl rada

Însă șoimul de Ilie
I-a răspuns pe podobie:
— «Dacă nu poți să mă razi,
Tunde-mă pân' la grumazi»...

Vârclupui.

Știri telegrafice.

Agenția: Țepeluș.

aduse în cârcă

de „Puiul Calicului”

Răubărbat. La căsătoria unei duduțe cu un Românaș de-al nostru, mirele a fost nevoit să lase cioarecii și să îmbrace „pricsesznadrăg”, fiindcă trebuia să fie drag draguței lui de jumătățică. La masă a fost modernizarea mai grea fiindcă degetele au ținut loc tacămurilor și batistei. Naționalizarea deci a triumfat.

Sebeșul-săsesc. Obişnuit totdeauna cu reușita (ca la alegeri) taică Berghezan speră că va ajunge taică al orașului. Fiindcă Tecău a demisionat, nu-i mai e teamă c'o să-l bage în teacă.

Ocna Sibiiului. Nefăcând temenelile convenite dlui obarpolițaiu, bietul Balteș a căzut ca musca 'n baltă în fabrica ofici-oasă de palme. Se vede treaba că legea se aplică, nu după litere ci după ambiție. — Astfel ne putem explica cum pentru sârbarea din 18 Februarie s'a dat autorizație, ca la urmă să se retragă autorizația fără motiv. A tăia și a spânzura ca'n țara lui Cremene nu e chiar așa de greu. Nu se cere multă pricepere pentru asta. Mai multă pricepere se cere când va trebui să răspunzi pentru cele săvârșite. Și Ocnerii o să ceară răspunsul după oiștea legilor, — nu după placul unuia și altuia.

Orăștie. Celebrul prezicător al Orăștiei Dr. Plopu, care a prezis furarea urnelor, schimbarea apelor și botezarea șahțărilor, a făcut o mare descoperire în Cazinoul local. Descoperirea nu se referă nici la vârsta faraonului Tutunkamen, nici la evlivoșenia popii Păcurar ci la viitorul Orăștiei. Domnia-sa a spus că peste zece ani Orăștiea într'atâta se va schimba, încât nimenea nu o va mai cunoaște. Publicul a dat toată dreptatea

oratorului, care s'a schimbat mai abitir decât camelonul până acum, și încă nimenea nu-l cunoaște.

Petroșani, Agenția »Surcaluș” din Petroșani în conțelegere cu șeful Țepeluș au hotărât următoarele: Luând în considerare că primarul Tocoloața de necaz că a fost așa de mult educat de Puiul Calicului, în cât a coborât toți Dzeii din Olimp și a scrășnit așa de mult din dinți că i-a ruinat. S'a făcut nervos și a lăsat la o parte amorurile seara la lună pentru a înțepa cauciucurile automobilelor din regat și a bate țiganii pe stradă. În urma acestora: s'a hotărât să fie lăsat în pace de acum înainte dacă își va băga mîntea în cap și nu o va ține în buzunarul pantalonilor.

Lupeni. Se povestește, — că dacă n'ar fi nu s'ar povesti, — despre Iozsef băcsi dela societatea minelor care aruncă lucrătorii pe drumuri dacă nu-i aduc lapte, ouă ori alte eiemoșii. Lucrătorii scandalizați de purtarea abțigărilor lor vreau să-i amintească că a trecut vremea lui Teremette Pîșta. — Dacă nu i-o fi deajuns, o să-i mai amintim și noi.

Petroșeni. Înalt vulpoioșitatea sa Nicodoman va fi scuit de gura Calicului fiindcă a fost la Viena și a plătit un prânz cu 40,000 coroane și în decursul acesta cât a stat aci a lăudat călduros Puiul Calicului. Era cât p'aci să-l recomande următorilor lui Cătărambă. Nenorocul a fost că nu i-a găsit acasă, jucau fotbal pe Smelz.

Glod. „Scopul scuză mijloacele”. — Deviza aceasta a adoptat-o și preotul nostru ca să-și poată toarce fuioarele primite de Bobotează. A aranjat șezători culturale iar la probele acestor șezători fetele primeau, pe deasupra, furcile pline cu fuiorul popii pentru tors. Cu cât durau mai mult probele cu atât mai mult fuior se torcea. Mai rămânând câteva fuioare netoarse, s'au încărcat furcile în seara reprezentației. Astfel ne explicăm prelungirea disertației — din cartea lui Păcală. Se vorbia despre Păcală spre a păcăli fetele ca să toarcă tot fuiorul. Părinte, părinte! Una-i fuiorul, alta-i credința...

Petroșani. Marele comerciant, „moț” de origine, cu numele „Silviu, de năcaz că nu a fost pus în Puiul Calicului a încercat să nituiască pe „Surcăluș” cu 500 dinari, ca să-i facă și lui puțină reclamă.

Sângătin. La o cununie părintelul gr.-catolic a vrut să săvârșască minunea din Caana-Galileii. După minune însă a venit turnul Babilonului și s'au mestecat limbile. Astfel după parlamentări cu crâșnicu, a venit Hilip la rând cu care s'au invitat reciproc la sărutări postume. Muzica a intonat „la mulți anii iar voia bună s'a înstăpănit mai departe.

Sibiel. (raport întârziat din cauza deraierii trenului pe linia Sibiel-Vale). Doi Daci, împingând pe Matei către Grujul Morii de lăsatul secilor, au oprit buna cuviință în calea lui Opriș și au început a striga cu „Aoleo Moreo” de ziceai că a dat altceva peste ei. Strigătul ca strigătul, fiindcă vorba românească zice că „glasul măgarului nu s'aude în cer”, dar batjocurile cari le-au pus pe oamenii de omenie din sat și vorbele cari puțiau din văful dealului până în sat au fost cari au pus vărf. Altădată când s'or mai sui la batjocorit o să pățiască ca scroafa care s'a suit în copac.

Gârbova. Imaculatul părintel Romi Pop din Gârbova își face de cap. Tae și spânzură, ca și când n'ar mai avea superiori ca să-i ceară socoteala despre faptele lui. Așa, întruna din zilele trecute un țigan a venit la el să-i îngroape pe cei doi copii morfi. Părintelul a cerut 30 lei la îngropăciune și 30 lei la pomană pentru cel mai mare iar pentru cel mai mic 15 lei îngropăciunea și 15 lei pomana. Din tocmeală în tocmeală au ajuns la 60 lei pentru amândoi. La pomană Sfinția Sa comandă mâncări după gust (mai ales varză cu șorliciu). Învățătorului n'a vrut să-i boteze o fetiță și astfel a fost nevoit să alege la Miercurea după protopop. Logodne (cununii etc. le face numai când vrea și la cine vrea. În sărbători și'n alte zile potecile îl duc mai mult către judecăți decât către biserică. — A umblat el în timpul alegerilor în calea necuratului, așa că nici azi nu i s'a schimbat cărările.

Apoldul mare. Un elev din clasa a V-a fiind întrebat de dl revizor că pentru ce e renumită cetatea Roma, elevul a răspuns: „fiindcă e întemeiată de împăratul Traian”. La întrebarea că pentru cari alte lucruri mai e renumită, elevul după o scurtă ezitare, a spus: „fiindcă e doamna învățătoare de acolo”...

Avrig. Babele din sat vorbesc seara în poartă, că o adunare a Doimnilor ținută în școală cu scopul de a face ceva lucruri folositoare pentru comună și jur, s'a prefăcut într'o petrecere cu cântări lumești până aproape seara, ascultate de un public numeros, compus numai din copiii de școală cari nu știau ce se întâmplă. Se zice că n'au lipsit de-acolo nici fețe bisericești.

Boița. S'a bătut doba în sat să se înștiințeze la primărie, omul care a fost beat în Sibiiu, bătut la poliție și pedepsit cu 20 lei. Până acum nu s'a înștiințat nimeni.

Bran. Inginerul Palladystopopolos din Zărnești nu lasă proprietarii să-și espioateze pădurile pe motiv, că nu au crescut arborii în deajuns. Alții susțin că n'a crescut încă în deajuns buzunarul dlui Palladystopopolos; spre scopul acesta se introduce un nou sistem de-a cultiva pădurile și acest studiu se numește „bacșișologie forțată”.

O sentință cu tâlc.

S'a întâmplat un mare scandal la Bran. Urmările sunt grozave. Redăm absolut exact întâmplarea: Popa Ulicuță capelanul lui Flencheș din Șimon, trăia într'o discordată concordie cu dascălul Victor Moșoiu. Roadele s'au arătat curând. La o conferință ținută în localul românului Fritzoie, s'a iscat o discuție aprinsă între acești doi pontonieri ai culturii române, pe tema „ridicarea stării materiale a țaranului”, mai ales a celor din Bran, cari cu greu își duc gunoii în spate cu sacii pe coastă la mal—pe jos.—Dascălul Moșoiu susținea că toți brănenii să meargă la Tisa sau Nistru și acolo să înceapă o strașnică contrabandă de țoi; iar capelanul Ulicuță susținea — în calitate de preot și fost protocolist consistorial — că numai un timpit și nelegiuit poate „face negoate cu boi” și Sf sa premerge cu exemplu bun, să muncească pe căi cinstite toți cetățenii României-Mari.

În urma acestor divergente de convingeri, fiecare aducea ca argument și contraargument huidueli, îmbrânceli amestecate cu hohote de râs cari, — vom vedea îndată și sentința, — că s'au schimbat în hohote de plâns; și unele gădelituri sub coaste și la părțile „sedentare”. Din aceste argumente sunătoare, numite în codul penal: „țipete îndrăcite”, capelanul Ulicuță s'a ales cu, nasul „sdrilit” și „fața nespălată”.

Da! Așa este! Aceasta se poate dovedi cu acte oficiale! Popa Ulicuță a plecat imediat la Brașov la medicul național român: Mutzig Zsigmond (fost veterinar) și a cerut un „visum repertum”. Horibile dictum!

I-a dat medicul (veterinar) un certificat oficios Nr. 13, că nasul lui Ulicuță e „jdrelit” și grav rănit, apoi fața foarte nespălată și cu 40 răni (adicătelea patruzeci), cari nu se mai pot vindeca.

Având Ulicuță un astfel de certificat, a părât la judecătoria de Ocol pe bietul dascăl—dar acolo au „respins acțiunea” ca neîntemeiată, după cum spune sentința: popa Ulicuță a făcut contrabandă de boi din vechiul regat cu Mutzig Zsigmond și așa se înțelege că „nasul” părintelului 40 de ani nu se mai vindecă de această pată. Ulicuță însă a făcut „Apel la tribunal” și astfel în 31 Februarie 1933 a eșit sentința, pe care o dăm și noi publicității și relabilităm onoarea Sf. Salé. Iată-o:

„La acțiunea intentată de capelanul Ulicuță contra dascălului Victor Moșoiu din Bran, pentru „grave leziuni corporale”, făcute cu pre-premeditare, ținându-se astăzi la 31 II 1933 pertractare principală, tribunalul, unanim aduce următoarea:

SENTINȚA.

Condamnăm pe inculpatul Victor Moșoiu la 40 ani muncă zilnică și imediat îl escortăm din Bran!

MOTIVARE.

Reclamantul lezatul popa Ulicuță prezentând certificatul Nr. 13 extras de dl Mutzig Zsigmond, prin care ca expert constată, că nasul dlui Ulicuță 40 de ani va suferi o rană și fața o pată care conform §-lui 240 din „Codul Penal” i-a produs incapacitatea pe toată viața de-a mai eși în lume” și i-a mănjit „obrazul” încât nu-l mai poate spăla cu nici un fel de acid chimic. Ca agravare contra inculpatului servește și viața anterioară, nepătată a popii Ulicuță. Știința lui superioară. Nu e chlor cum zice lumea. Nu e om fals. Nu spionează și nu face intrigă!!! Și nu se lingusește la consistoriabil și nu părăște pe ascuns și nu pune la cale „arătări” și nu are adventiști în parohie. Iar inculpatul a mai fost pedepsit pentru aceasta și altele asemenea acestora. Inculpatul se provoacă la unele „circumstanțe atenuante” — dar tribunalul unanim le respinge și-i condamnă la 40 ani muncă zilnică. — deși plânge cu hohote și-l escortează imediat din Bran. P. Ulicuță îl rehabilitează complet și-l șterge rana — punându-i această sentință pe nas și pe obraz.

Ce a pățit un jidan.

Acum, cică avea un Român de-ai noștri pică pe un jidan, nu știu din care pricină; și nu știa cum să-l căpușasca și să i-o iacă și el pe piele.

Intr'o zi, cum se ducea la târg cu căruțul, numai iată că-i scoate Dumnezeu în cale pe Jidan singur-singurel, într'un cot de pădure, la loc tare nemerit.

Cum îl vede pe Român, Ițic al nostru prinde a schimba fețe, fețe, și i se făcuse și părul măciucă, de frică.

Dar Românul nostru, nici una nici două, sare jos, și, punând mâna în barba Jidanului, începe să zgâlții cât ce putea, în vreme ce jidanul, cu inima cât un puțec, apucându-se de căruță, începu a striga cât îl lua gura;

Badi Ivon, badi Ivon, lasă di barbă, cî si rupe leuci, lasă di barbă cî si rupî leuci!... Că, a-lecă, de leucă-i ardea lui mai Ivan ca de barbă!.. Da badea Ion al nostru nu știa multe; el căsucia mereu fuiorul, barba țapulului; mai schimba încălcindu-și pegețele în perciunii Jidanului când și când, până ce, apucând odată mai cu putere de miși, lăzvarle pe ludă mai la o parte, pe iarbă, unde începe din nou, la dintăiu, ba mai ceva.

— Badi Ivon, badi Ivon, începe a sblera iar Jidanul, care-și enfipsese mâinile în iarbă; badi Ivon, lasă di barbă, că si rupe barbă!... Badi Ivon, badi Ivon, lasă di barbă, că si rupî iarbă. Incaltti umui iu fără barbă, să nu mai am ci radi cu briciu, da și dumneata rumîl di nu mai ai ce mai aută cu coasa în iarbă!

Că se vede, că se întâmplase rebușoara asta chiar pe locul românului.

Dar Românul nostru nu se uita la ce zice Jidanul, și, șapă ce mi l-o flocați bine, hai, — o lăsat în plata Domnului.

Acum nu știu, că n'am stat chiar până la sfârșit acolo, care din noi o fi eșit cu paguba; Românul fără iarbă, ori Jidanul fără barbă?

Oprili-Leben.

O bibliotecă întreagă cu 20 lei

„**Librăria Săteanului**” din SIBIIU str. Regina Maria 1, pentru a înlesni și celor mai fără dare de mână procurarea de cărți bune cu bani puțini, a hotărât să grupeze o serie de 12 cărți, scrise de scriitori cu renume ca Dr. I. Lupaș, Volbură Poiană, Ilie Marin, Petrea Dascălul, Z. Sandu, P. Bota și alții, pe cari să le deie cu prețul de 20 — Lei toate la un loc. (In suma aceasta se înțelege și — cheltuelile de poștă. —

Cele 12 cărți sunt următoarele :

1. DR. I. LUPAȘ: „Constituție și Autonomie” (studiu bisericesc)
2. Z. SANDU: „Al. Vlahuță” (studiu biografic).
3. ILIE MARIN: „In seara de Crăciun” (piesă de tea ru).
4. V. POIANĂ „Amintiri din Copilărie”.
5. V. POIANĂ: „Noaptea învierii” (teatru).
6. PETREA DASCĂLUL: „In tre sat și oraș” (schițe și nuvele).
7. I. BOJA: „Sub patrafir” (nuvelă).
8. Cântee de vitejie (poezii).
9. Poezii alese din Eminescu.
10. Comoara copiilor (poezii pentru copii).
11. Poezii populare.
12. CHIMU: Tiganul la oraș (monolog și dialog).

Cine dorește să aibe aceste 12 cărți alese, e rugat SĂ TRIMITĂ PRIN MANDAT POȘTAL SUMA DE LEI 20 — iar pe cuponul mandatului să scrie adresa exactă. După primirea banilor se vor expedia numai decât cărțile Scrisorile și mandatele se vor adresa: „**Librăriei Săteanului**” Sibiiu —: Str. Regina Maria 1. :-

Dentistul Munteanu Sibiiu s'a mutat în **Strada Regina Maria Nr. 7.** (fost Cisnădiei) în casa Banca Românească. **Dinți și Proteze în aur și cauciuc.**

Nicolae Lupaș

fabrică de tăbăcărie

Râmnicul Vâlcea.

ILIE FLOAȘIU

Sibiiu Str. Regina Maria

— Casele proprii —

COLONIALE MANUFACTURĂ

Engros și detail.

Nae Almășan

curelărie, opinci, chimire

Râmnicul Vâlcea.

Nicolae Șteflea

fabrică de tăbăcărie

Pitești

Dumitru Răcuciu

hotel, restaurant, popicărie

Săliște.

Nicolae Măgeanu

curelărie, opinci, sandale, chimire

Pitești

Str. Teiuleanu

Dumitru Comșa

măcelar

Săliște.

Piața mare

Ilie Soră

măcelar

Săliște

Piața mare

Constantin Răcuciu

franzelărie, depozit de făină.

Săliște

Piațul Vechiu

I. Petrașcu

croitorie civilă și militară.

Sibiiu

Str. Regina Maria

Dumitru Rusu

depozit engros de bere

Săliște

Str. Vale

Ioan Comșa & Fiu

SĂLIȘTE Filiale Miercurea. —

—:; Sebeșul Săsesc. :-:

COLONIALE MANUFACTURĂ

Engros și detail.

„Intre sat și oraș“

este titlul noului volum de schițe, datorit cunoscutului scriitor **Petrea Dascălul**. În această carte sunt prinse cu măiestrie o parte din sbucimările vieții noastre dintre sat și oraș. Prețul unui volum e lei 5.—. Pentru poștă 1 lei. Se trimite, contra vouchere, de **„LIBRĂRIA SATEANULUI“** SIBIU Str. Regina Maria I.

Prima fabrică română de ștampile

:- OCT. L. VEȘTEMEAN :-
SIBIU Strada Țiglariei Nr. 18.

Execută tot felul de ștampile din cauciuc monograme, ștampile cu data, cifre pentru comercianți și tot felul de lucrări ce se țin de — brânșa această. —

La cerere trimite prospect gratuit.

Hotel Boulevard Sibiu

aranjat modern, curat cu tot confortul, cu încălzire centrală și cu băi proprii.

Restaurant de cl I-a și
Cafenea elegantă.

Serviciu îngrijit. Prețuri moderate.

Traian Marian

prima fabrică română de
licher și rum.

În Sibiu Str. Turnului 48.

Cine vrea să guste cele mai bune lichioruri și coniacuri probează la firma sus numită.

Frații Români pentru marfă bună nu dau banul decât la Român. Firma **TRAIAN MARIAN** numai marfă bună și ieftină liferează.

Pentru primării!

Toate imprimările administrative necesare primăriilor, notarilor și diferitelor oficii se găsesc în mare depozit la **TIPOGRAFIA SĂTEANULUI SĂLIȘTE**

(jud Sibiu).

Cu toată scumpetea de hârtie și de materiale grafice prețul tipariturilor a rămas tot cel vechiu.

La comandă se expediază prin poștă și ramburs.

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie
și comerț s. a. CLUJ

Filiala Sibiu

primește **DEPUNERI PE LIBEL** totdeauna pe lângă cel mai urcat procent de interese.

- Cereți: prospecte, oferte și deslușiri. -

CAPITAL SOCIAL:

Lei 50.000.000

FOND DE REZERVĂ:

cca Lei 17.000.000

Face tot felul de afaceri bancare și industriale.

:-: EXPORT - IMPORT :-:

Primesc **DEPUNERI PE LIBEL** totdeauna în cele mai favorabile condițiuni și:

BANCA CENTRALĂ Filiala ALBA IULIA
BANCA CENTRALĂ Filiala ARAD
BANCA CENTRALĂ Filiala BISTRIȚA
BANCA CENTRALĂ Filiala HÂȚEG
BANCA CENTRALĂ Filiala ORADEA-MARE
BANCA CENTRALĂ Filiala SIBIU
BANCA CENTRALĂ Filiala TURDA
BANCA CENTRALĂ Filiala CLUJ

Str. Regina Maria 6

SECȚIA AMERICANĂ, care se află atât la centrală cât și la singuraticile Filiale, primește Dolari, cecuri și drafturi spre încasare.

FRĂȚILOR! Adresați-vă cu încredere către **BANCA CENTRALĂ FILIALA SIBIU**, unde se află „secția Americană centrală“, de unde veți primi totdeauna îndrumările de lipsă gratis și fără amânare.

Sprrijiniți cu toții Banca Centrală!